

طراحی مدل کسب کرسی های بین المللی در ورزش توسط نمایندگان ایران

لقمان کشاورز^۱

ابوالفضل فراهانی^۲

بهرام بهرامی پور^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۳/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۴/۹

هدف از پژوهش حاضر، طراحی و تدوین مدل کسب کرسی های بین المللی در ورزش توسط نمایندگان ایران بود. پژوهش حاضر از نوع آمیخته بود. جامعه آماری پژوهش شامل اعضای هیئت علمی دانشگاهها، روسای فدراسیون ورزشی، مدیران، ورزشکاران و نمایندگان صاحب کرسی ورزش بود که در زمینه کرسی های بین المللی، دانش و تجربه لازم را داشتند ($N=495$). در بخش کیفی پژوهش، ۲۵ نفر به طور هدفمند و در بخش کمی بر مبنای جدول مورگان ۲۲۰ نفر به طور تصادفی برای نمونه تحقیق انتخاب شدند. برای دست یابی به اهداف پژوهش از پرسشنامه ۵۵ سوالی محقق ساخته استفاده شد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه به تایید ۲۰ تن از متخصصان مدیریت ورزشی رسید و روایی سازه آن با تحلیل عامل تاییدی مورد تایید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه نیز در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با الفای کرونباخ ۰/۸۳ محاسبه شد. برای تحلیل داده ها از روش آماری توصیفی و استنباطی از جمله KMO، بارتلت و تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش متعامد، تحلیل عامل تاییدی و مدل سازی معادلات ساختاری با کمک نرم افزار AMOS و SPSS۲۳ استفاده شد. در مدل عوامل کسب کرسی های بین المللی ورزشی توسط نمایندگان ایران شش عامل به ترتیب اولویت عامل ارتباطی با (۰/۹۳۲)، حرفه ای و شغلی (۰/۹۲۷)، اقتصادی (۰/۹۰۳)، اجتماعی - فرهنگی (۰/۹۰۱)، مدیریتی (۰/۸۳۰) و سیاسی (۰/۷۷۹) وجود دارند. همچنین، مدل به دست آمده از برازش مطلوب برخوردار بود. مدل به کار گرفته شده، مدل نظری قوی برای طراحی مدل عوامل کسب کرسی های بین المللی ورزشی توسط نمایندگان ایران است.

واژگان کلیدی: نمایندگان، کرسی های بین المللی، ورزش و ایران

^۱ دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۲ استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۳ دانشجوی دکتری، مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

مقدمه

نظام بین المللی، محیطی است که بازیگران دولتی و غیردولتی در آن به عمل و عکس العمل می پردازند و از طریق گفتگو و توافق، قواعد مشترکی را برای رفتار و روابط ایجاد کرده اند (رابرتسون، ۱۳۸۰: ۲۵۸) که فراتر از نظام ملی مبتنی بر هویت مشترک در قلمرو مرزهای مشخص است (سلیمی، ۱۳۷۸: ۳). سیاست بین المللی مدام در حال تغییر و توسعه است و کشورها باید تغییر قوانین بازی در صحنه سیاسی را یاد بگیرند (اصغری ثانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۴۶).

امروزه، کشورها برای افزایش قدرت و جایگاه خود از تمام ابزارهای لازم استفاده می کنند (صباغیان، ۱۳۹۴: ۱۳۲) و ورزش یکی از ابزارهای تاثیرگذار برای حل مشکلات بین المللی و پیشبرد برنامه های سیاسی است (موکال^۱، ۲۰۱۲: ۱-۴) که می تواند تصویری از ساختار ملت ها را در سطح بین المللی ترویج دهد (هورن^۲ و همکاران، ۱۹۹۹: ۵۵). ورزش یکی از ابزارهای قدرتمند در حوزه ارتباطات است که می تواند عرصه ترویج اهداف سازمان برای توسعه صلح باشد. انجام سیاست خارجی دوستانه صلح یکی از بهترین شرایط برای به تصویر کشیدن مطلوب یک کشور در حوزه های بین المللی است که بدون ایجاد دیپلماسی فعال و هدفمند امکان پذیر نیست. دیپلماسی ورزشی یکی از مکانیسم های شکل دهی روابط بین کشورهاست که دقیقاً رابطه مستقیم با تصویر سازی یک کشور دارد (ویسنت^۳، ۲۰۰۳: ۳۳). از این رو، ورزش امری صرفاً بدنی تلقی نمی شود، بلکه متاثر از کارویژه های سیاسی، ورزشی و ژئوپلیتیک است (بویه و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۶).

آشنایی با بسترهای مناسب برای توسعه حوزه های ارتباطی می تواند زمینه ساز موفقیت های ملی در حوزه ورزش و دیپلماسی گردد (مرادی و همکاران، ۱۳۹۳: ۵۹). سازمان های بین المللی ورزشی به عنوان عاملان غیردولتی و استراتژیک نقش مهمی در خدمت توسعه این بسترها می توانند ایفا کنند (التیامی نیا، ۱۳۹۴: ۱۶۸ و مومنی پیری، ۱۳۹۲: ۶۴). کرسی های بین المللی در ورزش، جایگاه های کلیدی است که در برنامه ریزی های کلان ورزش جهان مورد توجه است و تصاحب آن به عنوان یکی از راهکارهای کم هزینه و تاثیرگذار برای توسعه تعاملات بین المللی است. بنابراین کشورها تلاش می کنند از ورزشکاران معروف

۱. Mughal

۲. Horn

۳. Vicente

خود برای پیشبرد یا انتقال یک پیام سیاسی برای نیل به اهداف و کسب امتیازات سیاسی استفاده کنند(صباغیان، ۱۳۹۴: ۱۴۴).

دانمارک و سوئد در میان کشورهای اسکاندیناوی، بیشترین کرسی بین المللی ورزش را تصاحب کرده اند (ریچ وهمکاران^۱، ۲۰۱۴: ۱۵). قاره اروپا بیشترین سهم حاکمیت ورزش در بین قاره ها دارد(۴۷ درصد) و ۷۱ درصد از روسای عالی ورزش، اروپایی هستند. قاره آمریکا بیش از ۱۹ کرسی دارد و رتبه بعدی متعلق به کشور چین است که ۱۰ کرسی در بدنه عالی ورزش دارد. البته کشور چین در بین کرسی های آسیایی از سهم بیشتری برخوردار نیست، چراکه کره جنوبی با ۱۶ کرسی در بین کشور های آسیایی بیشترین سهم را دارد(ارنوت وهمکاران^۲، ۲۰۰۳: ۱۹۵).

نمایندگان ورزشی به عنوان دیپلمات یا سفیران کشور نمونه ای از روابط بین ورزش و محیط بین المللی می باشند که می توانند نقش سازنده ای در روابط بین المللی کشورها بازی کنند(التیامی نیا، ۱۳۹۴: ۱۶۹). امروزه کسب کرسی به یک فن و دانش تبدیل شده است و موسسات تخصصی جهت ارتقا و تصدی کرسی ها به کشورها مشاوره می دهند(صدیقی، ۱۳۹۴). احراز کرسی های بین المللی در نقشه راه کمیته ملی المپیک به عنوان یکی از استراتژی های مهم در عرصه ورزش قلمداد گردیده و به عنوان یکی از چالش های اساسی ورزش ایران محسوب شده است(کشاورز وهمکاران، ۱۳۹۳: ۲۶).

باتوجه به مشکلات مختلف در عرصه های ورزشی و سیاسی و تضييع حقوق ورزشکاران در میادین ورزشی، کسب و احراز کرسی های بین المللی در کنار کسب مدال ورزشی نقش مهمی در توسعه افزایش جایگاه ورزش بین المللی ایران دارد. بنابراین حضور نمایندگان ایران در مجامع بین المللی، همواره مقوله ای بوده است که مسئولان ورزشی بر آن تاکید داشته اند. برای کسب نتایج بهتر در دیپلماسی بین المللی ورزشی باید شرایطی را فراهم آوریم که ابتدا از کرسی های بین المللی در جهت تثبیت و ارتقای جایگاه ایران حمایت شود و ثانیاً، برای حل مشکلات تیم های ورزشی در رقابت های مختلف بین المللی، سرمایه گذاری ویژه و اقدامات مثبت انجام شود که به نفع کشور باشد.

پژوهشگران اهمیت کرسی های بین المللی ورزشی را از جنبه های مختلف مورد بررسی قرار داده اند. استوارد^۳ (۲۰۱۲) در مقاله ای اظهار می دارد که ورزش یک عامل مهم در سیاست و روابط بین الملل معاصر

^۱ Rich &etal

^۲Arnouat &etal

^۳Stoddart

است. بوس^۱ (۲۰۱۱) و کاترل و نلسون^۲ (۲۰۱۰) در مقاله های جداگانه بیان می کنند سیاست مداران کشورهای قدرتمند در دوره های مختلف فرآیند اخذ میزبانی بازی های المپیک دخالت می کردند و از قدرت برای فشار بر اعضای کمیته بین المللی استفاده می نمودند. معظمی^۳ (۱۳۹۳) در نتایج تحقیقی بیان داشت، دولتمردان قطر با استفاده از کسب مدال یا میزبانی مسابقات مهم بین المللی تلاش دارند با کسب پرستیژ در عرصه بین المللی به هویت جدیدی دست پیدا کنند.

تمیر و همکاران^۴ (۲۰۱۵) در پژوهشی دریافتند، ورزش در عصر مدرن یک سلاح استراتژیک سیاسی با ارزش است. آرنوت^۴ و همکاران (۲۰۰۳) و ورویل^۵ (۲۰۰۶) در یافته های تحقیقی خود اهمیت حضور زنان در اعضای عالی حاکمیت ورزش را برای دفاع از ورزش زنان به اثبات رسانده اند (۱۲ درصد). نتایج این بررسی ها مشخص کردند که از جمله شرایط لازم برای تصاحب کرسی ها، عضویت در سطوح مدیریتی مختلف و حضور در پست بالاتر و خارج از حوزه ورزش است. فیروزی و همکاران (۱۳۹۱) اشاره به نقش مهم جدول مدال های المپیک در تعیین جایگاه هر کشور در عرصه های داخلی و خارجی دارند. اهمیت این موضوع تعیین کننده نیمرخ اقتصادی، روابط دیپلماتیک و افزایش پرستیژ بین المللی هر کشور است.

توفیقی^۶ (۱۳۹۰) در مطالعه ای نشان داد بی ثباتی مدیریت، اختلاف دیدگاه های سیاسی و جناحی، غرض ورزی شخصی در کنار بی تدبیری مدیران از نقش دیپلماسی در توفیقات ورزشی و عدم حمایت از افراد صاحب کرسی از جمله عوامل از دست دادن کرسی های موجود بین المللی ورزش است. رضانی نژاد^۷ (۱۳۹۱) در بررسی خود نیز اهمیت نداشتن کرسی ها و نحوه دستیابی به این جایگاه ها، نبود استراتژی و اهداف در تصاحب کرسی ها، عدم شناسایی افراد کلیدی و عدم حضور در مجامع مختلف را از نقاط ضعف نمایندگان ایران در مجامع بین المللی دانست که بسته به نوع حکومت متفاوت می باشد.

حسینی^۸ (۱۳۸۸) و آشتیانی^۹ (۱۳۹۲) ضعف مدیریت، ضعف دستگاه دیپلماسی در حمایت از فدراسیون ها، ضعف استراتژی وزارت خارجه ایران، نبود برنامه جامع مناسب، عدم استفاده از ظرفیت های موجود ورزشی و اقدامات سلیقه ای را از جمله عوامل منع کسب کرسی های بین المللی ورزشی معرفی کرد.

^۱Booth

^۲Cottrell & Nelson

^۳Temir & et. al

^۴ Arnout

^۵ Verweel

جوهان آدریانز^۱ (۲۰۰۲) نیز بیان کرد اعضای و مدیران هیئت های اجرایی ورزش نقش بسیار مهمی در تمام مراحل عمر یک سازمان بازی می کنند. یافته های هاودن^۲ (۲۰۰۰) نشان داد که مدیران هیئت ها و سازمان های ورزشی باید از ویژگی هایی چون: صداقت، مشارکت، تاثیرگذاری، هدفمندی، بی طرفی و شجاعت برخوردار باشند. دوستی (۱۳۹۰) نیز در پژوهش خود مهمترین علل ورود مدیران سیاسی به عرصه ورزش ایران را کسب پست های بالاتر شناخته است. اسدی و همکاران (۱۳۸۹) در تحلیل سوات^۳ بخشی از مشکلات ورزش کشور را در زمینه کسب کرسی های بین المللی مشخص کرده اند و برخی از نقاط ضعف را محدودیت های مالی، فقدان شناسایی افراد کلیدی و عدم حضور فعال در مجامع می دانند.

احسانی و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود دو عامل اصلی اثرگذار در سطح کلان را، عوامل سیاسی و اقتصادی معرفی کردند. دی بوسچر و همکاران^۴ (۲۰۰۶) معتقدند که بیش از ۵۰ درصد شاخص های تعیین کننده موفقیت در سطوح بین المللی، متغیرهای خارج از کنترل سازمان ها و مدیران ورزش می باشند و دو متغیر تولید ناخالص ملی و جمعیت، حدود پنجاه درصد کل واریانس موفقیت ورزش را پیش بینی می کنند. پیغمبری (۱۳۹۳) عوامل موفقیت ایران در حفظ و ارتقای جایگاه عملکردی فدراسیون ووشو در سطح جهانی را به ترتیب منوط به عامل ارتباطی، آموزشی، ظاهری و پیشینه ورزشی می دانند.

سلیمانی و سجادی (۱۳۹۳) تصاحب کرسی های بین المللی را از جمله ریزفاکتورهای مهم ارزیابی یک فدراسیون ورزشی دانسته اند. کشاورز و همکاران (۱۳۹۰) نیز افزایش ارتباطات و مشارکت در فعالیت های مجامع بین المللی ورزشی را در مرتبه دوم راهبردهای مهم در منظر فرایندهای داخلی کمیته ملی المپیک دانسته و افزایش کسب کرسی های بین المللی در ورزش و نیز ارتقای جایگاه و نقش کمیته ها در ورزش جهان و آسیا را نیز از جمله مهمترین اهداف این راهبردها معرفی نموده اند.

در نتایج تحقیق عیدی و همکاران (۱۳۹۰) مشخص گردید، داشتن کرسی ورزشی در مجامع بین المللی و بهره برداری از آن به عنوان یکی از خرده مقیاس های مهم در ارزیابی اثربخشی سازمان ها و فدراسیون های ورزشی است و میزبانی رویدادهای مهم ورزشی امتیاز مثبتی برای گرفتن کرسی در رشته مربوطه می باشد. علیدوست قهفرخی و همکاران (۱۳۹۳) نشان دادند که تصاحب جایگاه های مهم در ورزش جودو از خرده مقیاس های مهم برای افزایش هماهنگی و ارتباطات در سطوح بین المللی است. زارعیان (۱۳۹۳) در

^۱ Johanna,adrianess

^۲ Hovden

^۳ Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats(SWOT)

^۴ De Bosscher& et. al

پژوهشی نشان داد برای کسب کرسی های بین المللی، ۲۲ شاخص (جمعیت شهری، آموزش و پرورش، نرخ تورم، هزینه درمان و غیره) را باید در برنامه ریزی های ورزشی کشور مورد توجه قرار داد.

گودرزی و شریعتی فیض آبادی (۱۳۹۴) در گزارشی اعلام کردند تصاحب کرسی های جهانی و آسیایی وابسته به فعالیت های خود فرد و قدرت چانه زنی ایشان است و از جمله مهمترین موانع تصاحب کرسی های بین المللی را ناآشنایی با زبان انگلیسی و آداب دیپلماسی و نداشتن روابط عمومی و عاطفی مناسب با افراد موثر بین المللی، عدم برگزاری اجلاس و مسابقات بین المللی در داخل کشور بیان کردند. خندان نعمتی (۱۳۹۰) نیز راهکارهای کسب کرسی های بین المللی ورزشی را در عوامل مدیریتی، مهارتی، اقتصادی، ارتباطی، سیاسی و اجتماعی - فرهنگی می داند.

مطالعات ادبیات پیشینه نشان می دهد که محققان ابعاد ارتباطی بین ورزش و سیاست، نحوه تاثیر گذاری و اهمیت آن را از دیدگاه های مختلف با رویکردی متفاوت مورد بررسی قرار داده اند. کمبود تحقیقاتی در بحث شناسایی عوامل تاثیرگذار بر کسب کرسی های بین المللی ورزشی کاملاً مشهود است و دید جامع نسبت به مساله در تحقیقات کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. از این رو، پژوهش حاضر درصدد است با مروری بر ادبیات پیشینه و چارچوب مفهومی و برگرفته از اسنادهای مختلف مدیریت ورزشی، به این سوال پاسخ دهد که مدل مناسب برای تصاحب کرسی های بین المللی در ورزش توسط نمایندگان ایران چگونه است؟

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع آمیخته و ترکیبی از دو روش کیفی و کمی است. جامعه آماری پژوهش اعضای هیئت علمی دانشگاه ها، روسای فدراسیون ها، مدیران، ورزشکاران و نمایندگان صاحب کرسی که در زمینه کرسی های بین المللی، دانش و تجربه لازم را داشتند، بودند ($N=495$) که بر مبنای جدول مورگان ۲۲۰ نفر به طور تصادفی به عنوان نمونه تحقیق انتخاب شدند. برای دست یابی به اهداف تحقیق، بر اساس روش دلفی در بخش کیفی از نظرات ۲۵ نفر از متخصصان و صاحب نظران استفاده شد و فهرستی از متغیر های تاثیرگذار بر کسب کرسی های بین المللی ورزشی در ایران تهیه و فهرست تهیه شده در سه مرحله نهایی شد. بدین ترتیب، از پرسشنامه ۵۵ سوالی محقق ساخته استفاده گردید که روایی صوری و محتوایی آن به تایید ۲۰ نفر از متخصصان مدیریت ورزشی رسید. این پرسشنامه در قالب مقیاس لیکرت تدوین و به هر یک از شاخص ها، ارزش عددی ۱ تا ۵ (خیلی کم تا خیلی زیاد) اختصاص داده شده است. پایایی پرسشنامه نیز

در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با آلفای کرونباخ ۰/۸۳ محاسبه شد. برای تحلیل داده ها از روش آماری توصیفی میانگین، جدول توزیع فراوانی و روش های آماری استنباطی از جمله KMO، بارتلت و تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش متعامد، مدلسازی معادله ساختاری (SEM) با کمک دو نرم افزار AMOS و SPSS۲۳ استفاده شد. جهت سنجش روایی مدل از روش معادلات ساختاری با روش تحلیل عامل تاییدی بهره گرفته شد.

یافته های پژوهش

در گام اول، ویژگی های جمعیت شناختی نمونه ها مورد بررسی قرار گرفت. در بخش های بعدی، نتایج تحلیل عاملی مولفه های اصلی در قالب جدول بیان و در ادامه، مدل و نتایج شاخص های برازش ارائه گردید.

جدول ۱: نتایج توصیفی ویژگی های جمعیت شناختی

فراوانی درصد		فراوانی درصد		فراوانی درصد		فراوانی درصد	
۸۸	۱۹۳	متاهل	وضعیت تاهل	۶۴	۱۴۱	مرد	جنسیت
۱۲	۲۷	مجرد		۳۶	۷۹	زن	
۶۷	۱۴۸	تربیت بدنی	رشته تحصیلی	۹	۱۸	لیسانس ≤	تحصیلات
۳۳	۷۲	سایر رشته ها		۳۱	۶۹	فوق لیسانس	
				۶۰	۱۳۳	دکتری ≥	
۴۱	۹۰	کنفدراسیون آسیایی	سابقه عضویت	۲۴	۵۲	هیات علمی	سمت (پست)
۴	۸	کنفدراسیون منطقه ای		۵۶	۱۲۴	مدیریت	
۲۱	۴۵	فدراسیون جهانی		۱	۲	ریس	
۶	۱۳	فدراسیون بین المللی		۶	۱۲	فدراسیون	
۲۹	۶۴	بدون سابقه		۳	۶	مربی	
				۴	۸	ورزشکار	
				۷	۱۶	داور	
						کارشناس	
				۱۳	۲۹	۴ سال ≤	مدت عضویت
				۲۹	۶۴	۴-۸ سال	
				۱۳	۲۸	۸-۱۲ سال	
				۱۶	۳۵	۱۲ سال ≥	

با توجه به نتایج جدول ۱، از ۲۲۰ نفر آزمودنی که در این تحقیق حضور داشتند، ۶۴ درصد مرد و ۳۵/۹ درصد زن بودند. بیشتر آزمودنی ها متاهل (۶۴ درصد) بودند. در توصیف نمونه های تحقیق، ۶۷/۳ درصد در رشته تربیت بدنی و ۳۲/۷ درصد در سایر رشته ها تحصیل کرده بودند؛ به طوری که ۹۲ درصد از آزمودنی ها دارای مدرک فوق لیسانس و بالاتر بودند و ۸ درصد دارای مدرک کارشناسی و پایین تر بودند. سوابق کاری نمونه های تحقیق نشان داد، ۲۴ درصد اعضای هیات علمی، ۵۶ درصد مدیر، ۱ درصد رئیس فدراسیون، ۱۳ درصد مربی و ورزشکار و ۷ درصد کارشناس در این تحقیق حضور داشته اند. ۷۱ درصد از نمونه های تحقیق سابقه عضویت در کنفدراسیون های آسیایی و منطقه ای، جهانی و بین المللی و ۲۹ درصد هم هیچ گونه سابقه عضویت نداشتند. از بین سوابق عضویتی، عضویت در کنفدراسیون های آسیایی با بیش از ۴۰ درصد بیشترین فراوانی را داشت. مدت عضویت ۸۴ درصد از افراد صاحب کرسی کمتر از ۱۲ سال و ۱۶ درصد بیش از ۱۲ سال بودند و ۲۹ درصد از افراد نیز سابقه بین ۴ تا ۸ سال را در کرسی های بین المللی موثر ورزشی داشته اند.

جدول ۲: نتایج آزمون بارتلت و KMO

مقدار		
۰/۸۴۸	مقدار کایرز - می یو و اوکلین	
۳۵۴۶۴/۲۹	مقدار کای اسکوار (χ^2)	آزمون کرویت بارتلت
۱۴۸۵	درجه آزادی	
۰/۰۰۱	سطح معناداری	

نتایج جدول ۲ نشان می دهد با توجه به اینکه KMO^۱ بیشتر از ۰/۷ می باشد، لذا اندازه نمونه ها برای تحلیل عاملی مناسب است. همچنین، با توجه به اینکه نتایج آزمون بارتلت^۲ از ۰/۰۵ کوچک تر است، بنابراین بین گویه ها همبستگی بالایی وجود دارد. به بیان دیگر، ادامه و استفاده از سایر مراحل تحلیل عاملی جایز است.

ابتدا در این پژوهش از تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش متعامد برای تعیین و شناسایی عوامل کسب کرسی های مؤثر بین المللی در ورزش استفاده شد. در نتایج حاصل از تحلیل عامل اکتشافی، عوامل موثر بر کسب کرسی های بین المللی ورزشی توسط نمایندگان ایران، به ترتیب اولویت ۶ دسته عوامل ارتباطی،

۱. Kaiser- Meyer-Oklin measure of sampling adequacy(KMO)

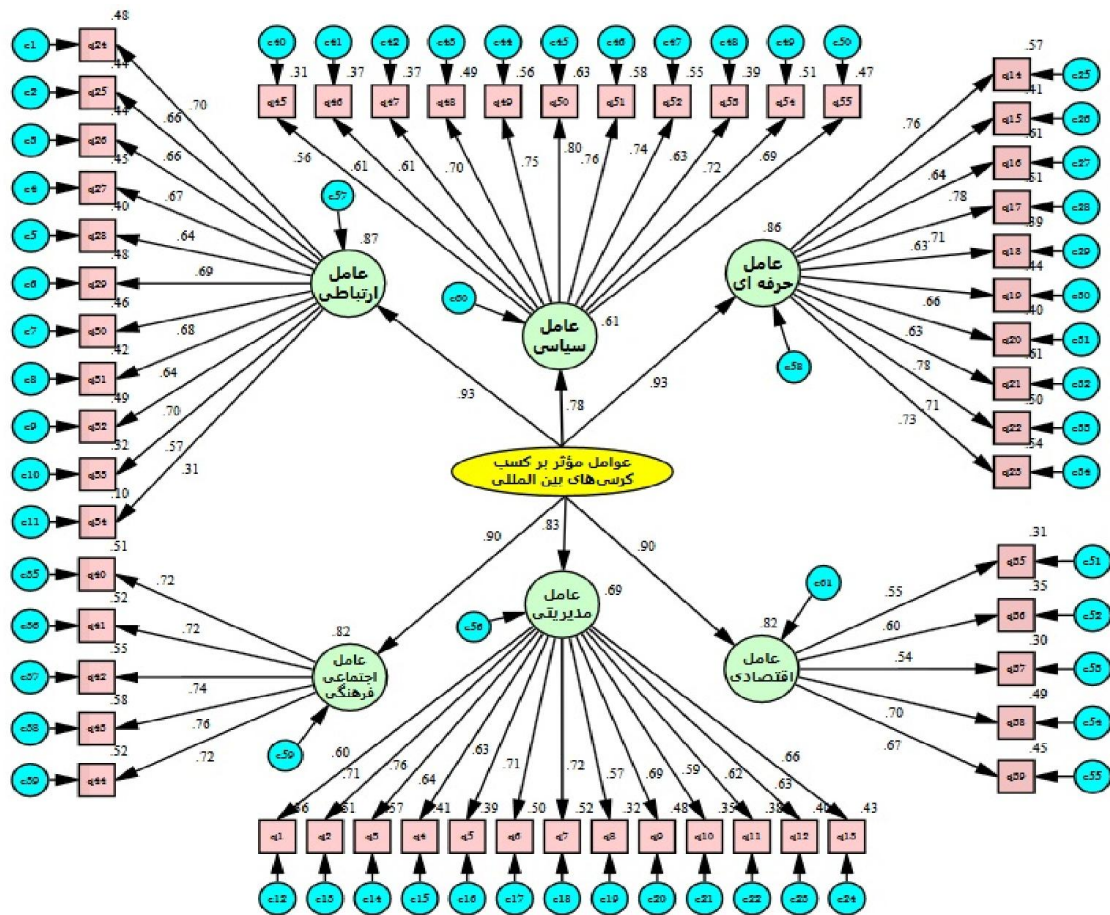
۲. Bartlett's Test of Sphericity

عوامل مدیریتی، عوامل حرفه ای و شغلی، عوامل اجتماعی فرهنگی، عوامل سیاسی و عوامل اقتصادی شناسایی شدند. جدول ۳، مقادیر ویژه، بار عاملی گویه های تاثیر گذار بر کسب کرسی های بین المللی را نشان می دهد. سپس بر اساس عوامل شش گانه شناسایی شده عوامل مؤثر بر کسب کرسی های بین المللی در ورزش کشور، مدل تحقیق با توجه به این عوامل طراحی شد.

جدول ۳: نتایج تحلیل عاملی مولفه های اصلی

بار عاملی	گویه ها	عامل
۰/۷۷۸ ۰/۸ ۰/۷۵۳ ۰/۸۰۵ ۰/۶۹۳ ۰/۷۷۶ ۰/۷۷۱ ۰/۷۵۵ ۰/۷۲۳ ۰/۷۰۲ ۰/۷۶۵	<ul style="list-style-type: none"> - دعوت و میزبانی از رئیس و مقامات عالی رتبه کمیته بین المللی المپیک و فدراسیون های ورزشی - استمرار و تداوم در حفظ روابط شخصی نماینده ورزشی کشور در حوزه بین المللی - شرکت موثر در جلسات و مناسبت های مختلف بین المللی ورزشی - داشتن مهارت های ارتباطی - داشتن مهارت های چانه زنی و مذاکره - پرهیز از تنش در رویدادهای بین المللی توسط مدیران و ورزشکاران کشور - نداشتن ویژگی های منفی شخصیتی در نمایندگان ورزشی (حسادت، کینه توزی و...) - آراستگی و ظاهر مناسب نمایندگان کشور - توانایی ها و ویژگی های شخصیتی مثبت افراد (اعتماد به نفس، فن بیان و...) - میزبانی رویدادهای بین المللی ورزشی در کشور - میزبانی انتخابات مجامع بین المللی ورزشی در کشور 	رئیس هیئت مدیره
۰/۷۶۱ ۰/۷۲۹ ۰/۷۹۸ ۰/۷۹ ۰/۷۶۹ ۰/۷۷۷ ۰/۷۲۹ ۰/۸۵۹ ۰/۶۷۳ ۰/۷ ۰/۵۷۴ ۰/۶۶۷ ۰/۶۹۴	<ul style="list-style-type: none"> - استفاده از افراد با سوابق عالی مدیریتی و اجرایی در حوزه ورزش - وجود برنامه ریزی راهبردی و هدفمند در وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک - استفاده از افرادی توانمند و با سوابق عالی مدیریتی و اجرایی در حوزه های غیر ورزشی - همکاری موثر بین وزارت امور خارجه، وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک و سایر نهادهای ورزشی - تشکیل واحدی مستقل به نام کسب کرسی های بین المللی در کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش، .. - حمایت یک گروه مطالعاتی بمنظور تامین اطلاعات لازم برای حضور موثرتر نماینده - ارزیابی عملکرد نمایندگان کشور در مجامع بین المللی توسط وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک - تخصیص اعتبارات مناسب توسط وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک به نمایندگان در مجامع بین المللی دنیا - طبقه بندی کرسی های بین المللی ورزشی موثر از نظر اهمیت - توسعه و ترویج ورزش قهرمانی و حرفه ای به منظور ارتقای جایگاه ورزشی از سطوح بین المللی - عدم تغییرات پی در پی و ثبات مدیران فدراسیون های ورزشی - تهیه بانک اطلاعاتی از نمایندگان ایرانی دارای کرسی های بین المللی ورزشی - حمایت های سیاسی و معنوی مستمر و داخلی از فدراسیون های ورزشی در مجامع بین المللی 	رئیس هیئت مدیره
۰/۷۷۹	<ul style="list-style-type: none"> - دانش و تسلط کامل بر جنبه های فنی و غیر فنی چالش برانگیز در حوزه بین المللی رشته مربوطه - آشنایی کامل نمایندگان با وسایل ارتباطی (ایمیل و...) 	رئیس هیئت مدیره

۰/۷۵	- آشنایی با قوانین بین المللی، حقوقی و ورزشی	
۰/۷۷۳	- تسلط و آگاهی کامل نمایندگان کشور بر زبان های رایج بین المللی	
۰/۷۲۴	- آشنایی با پروتکل های بین المللی	
۰/۶۵۴	- داشتن پیشینه شغلی مناسب در سطوح بین المللی غیرورزشی	
۰/۵	- تحصیلات عالی نمایندگان ورزشی کشور	
۰/۵۰۴	- نداشتن سوء پیشینه در استفاده از مواد نیروزا توسط ورزشکاران تیم های ملی	
۰/۵۱۹	- تهیه شرایط احراز کسب کرسی های بین المللی و ورزشی توسط نمایندگان	
۰/۵۵۵	- موفقیت های مستمر تیم های ملی در رویداد های بین المللی	
۰/۵۴۸		
۰/۷۶۷	- تسلط نماینده بر اطلاعات اجتماعی و فرهنگی کشورها علاوه بر اطلاعات ورزشی	اجتماعی - فرهنگی
۰/۷۷۳	- اعطای پست و عضویت های افتخاری به نمایندگانی که دارای کرسی های بین المللی موثر هستند	
۰/۷۵۲	- حضور و مشارکت زنان در نهاد ها و مجامع بین المللی ورزشی	
۰/۷۳۴	- آگاهی و شناخت متولیان ورزش از کرسی های بین المللی و ورزشی موثر	
۰/۷۵۸	- معرفی قهرمانان ورزشی جهان و المپیک به مجامع بین المللی	
۰/۵۹	- عدم دخالت دولت، مدیران سیاسی و دولتی در ورزش	سیاسی
۰/۶۰۲	- عدم تغییر رویکرد رفتاری درحوزه بین المللی ورزش توسط دولت و جناح های سیاسی کشور	
۰/۵۱۶	- پرهیز از رفتارهای سیاسی در معرفی نمایندگان کشور برای کسب کرسی های بین المللی	
۰/۵۹۸	- حمایت اقتصادی و معنوی سران سه قوا از برگزاری مجامع بین المللی ورزشی در کشور	
۰/۶۲۲	- بهبود تصویرسازی مثبت از ایران در عرصه های بین المللی	
۰/۶۱۹	- شناخت دیپلماسی و لابی های بین المللی	
۰/۵۵۲	- تسلط نماینده بر اطلاعات سیاسی کشورها علاوه بر اطلاعات ورزشی	
۰/۵۴۶	- مطالعه تطبیقی از کشور های فعال در دیپلماسی ورزشی	
۰/۶۰۲	- عدم وجود اختلاف دیدگاه های سیاسی و جناحی در زمینه کسب کرسی های بین المللی	
۰/۵۳۵	- حمایت و حضور دولتمردان از ورزشکاران در مکان برگزاری مسابقات خارجی و داخلی	
۰/۵	- فعال شدن سفارتخانه های کشور برای حمایت از نمایندگان ایرانی در مجامع بین المللی ورزشی	
۰/۷۹۸	- وضعیت اقتصادی کشور	اقتصادی
۰/۷۹۷	- توسعه فناوری و تکنولوژی در کشور	
۰/۸۱۱	- میزان تولید ناخالص ملی در کشور	
۰/۷۵۹	- پیش بینی و اختصاص اعتبارات ارزی مناسب برای هزینه در مجامع بین المللی ورزشی	
۰/۷۶۱	- سرمایه گذاری موثر و هدفمند برای کسب کرسی های بین المللی و ورزشی موثر	

شکل ۱: مدل کسب کرسی های بین المللی در ورزش

جدول ۴: شاخص های برازش مدل کسب کرسی های بین المللی در ورزش

تفسیر	ملاک	میزان	شاخص برازش	
-	-	۳۲۱۳/۹۳۹	کای اسکوار (χ^2)	مطلق
-	-	۱۴۲۴	درجه آزادی (df)	
برازش مطلوب	بین ۱ تا ۳	۲/۲۵۷	نسبت کای اسکوار به درجه آزادی (χ^2/df)	
برازش مطلوب	بیش از ۰/۹۰	۰/۹۱۳	شاخص نیکویی برازش (GFI)	تطبیقی
برازش مطلوب	بیش از ۰/۹۰	۰/۹۱۱	شاخص توکر- لویس (TLI)	
برازش مطلوب	بیش از ۰/۹۰	۰/۹۰۴	شاخص برازش هنجار شده (NFI)	
برازش مطلوب	بیش از ۰/۹۰	۰/۹۳۵	شاخص برازش تطبیقی (CFI)	مقتصد
برازش مطلوب	کمتر از ۰/۱	۰/۰۹۱	ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA)	
برازش مطلوب	بیشتر از ۰/۰۵	۰/۶۵۶	شاخص برازش مقتصد هنجار شده (PNFI)	

در

شکل ۱، مدل عوامل مؤثر بر کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزش بر اساس شش عامل ارتباطی، سیاسی، حرفه‌ای، اجتماعی-فرهنگی، مدیریتی و اقتصادی نشان داده شده است. برای آزمون اینکه مدل عوامل مؤثر بر کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزش از برازش مناسبی برخوردار است، از شاخص‌های برازش استفاده شد. در مدل یابی معادلات ساختاری با تأکید بر نرم افزار AMOS باید برای تعیین برازش مدل از سه شاخص برازش مطلق^۱، تطبیقی^۲ و مقتصد^۳ استفاده کرد.

بر اساس نتایج جدول، مقدار نسبت آماره کای اسکوار (X²) (۳۲۱۳/۹۳۹) به درجه آزادی ۱۴۲۴ برابر با ۲/۲۵۷ است. با توجه به این که این مقدار بین ۱ الی ۳ قرار دارد، نشان دهنده تأیید مدل می‌باشد. شاخص نیکویی برازش^۴ (GFI) ۰/۹۱۳ است که نشان دهنده قابل قبول بودن این میزان برای برازش مطلوب مدل است. مقدار ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA)^۵ که شاخص دیگر نیکویی برازش است نیز ۰/۰۹۱ می‌باشد که با توجه به اینکه کمتر از ۰/۱ است، قابل قبول بوده و نشان دهنده تأیید مدل پژوهش می‌باشد. دیگر شاخص‌های نیکویی برازش برای معادلات ساختاری بدین صورت است که مقدار شاخص توکر-لویس (TLI)^۶ ۰/۹۱۱، شاخص برازش هنجار شده (NFI)^۷ ۰/۹۰۴، شاخص تطبیقی (CFI)^۸ ۰/۹۳۵ و شاخص برازش مقتصد هنجار شده (PNFI)^۹ ۰/۶۵۶۹ است که همگی نشان دهنده برازش مطلوب و تأیید مدل عوامل مؤثر بر کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزش می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش، ارائه مدلی از عوامل تاثیر گذار بر کسب کرسی‌های بین‌المللی موثر ورزشی توسط نمایندگان ایران بود. یافته‌های پژوهش حاکی از این بود که داده‌های این پژوهش با ساختار عاملی و زیر بنای نظری تحقیق در مدل تدوین شده (۰/۹۱۳) برازش مناسب دارد و بیانگر همسو بودن سوالات با سازه‌های نظری است. به عبارتی، مدل به کار گرفته شده، مدل نظری قوی برای طراحی عوامل تاثیر گذار بر کسب

-
۱. Absolute Index
 ۲. Comparative Index
 ۳. Parsimonious Index
 ۴. Goodness Fit Index
 ۵. Root Mean Squared Error of Approximation
 ۶. Tucker- Lewis Index
 ۷. Normed Fit Index
 ۸. Comparative Fit Index
 ۹. Parsimonious Normed Fit Index

کرسی های بین المللی موثر ورزشی توسط نمایندگان ایران است. در این مدل عوامل تاثیرگذار بر تصاحب کرسی های بین المللی به ترتیب اولویت بار عاملی آنها در ۶ دسته شامل عوامل ارتباطی (۰/۹۳۲)، حرفه ای و شغلی (۰/۹۲۷)، اقتصادی (۰/۹۰۳)، اجتماعی - فرهنگی (۰/۹۰۱)، مدیریتی (۰/۸۳۰) و سیاسی (۰/۷۷۹) تقسیم شدند. در این تحقیق، پاسخ دهندگان عامل اول را که عامل ارتباطی نامیده شد، با اهمیت ترین عامل معرفی کردند. این عامل با نتایج مطالعات برخی از محققان همچون: خندان نعمتی (۱۳۹۰)، پیغمبری (۱۳۹۳)، معظمی (۱۳۹۳)، کشاورز و همکاران (۱۳۹۰)، توفیقی (۱۳۹۰)، هاودن (۲۰۰۰)، رضانی نژاد (۱۳۹۰)، گودرزی و فیض آبادی (۱۳۹۴)، علیدوست قهفرخی و همکاران (۱۳۹۳) و اسدی و همکاران (۱۳۸۹) همخوانی دارد.

بر اساس یافته‌های حاصل، تعداد ۱۱ گویه در عامل اول قرار گرفتند. در بین گویه های مرتبط به عامل ارتباطی، بیشترین سهم به مهارت های ارتباطی نمایندگان و تداوم در حفظ روابط شخصی در حوزه بین الملل با بار عاملی بیش از ۰/۸ اشاره دارد. پیشرفت تکنولوژی ارتباطات جمعی همچون شبکه های ماهواره ای، شبکه های اجتماعی و غیره تا اندازه ای مهم است که به عنوان یکی از محورهای اصلی مطالعات دنیای معاصر قرار گرفته است. بنابراین نقش ارتباط در حوزه های بین المللی روابط مدیران سازمان های مطرح در حوزه های مختلف از جمله ورزش را نیز درگیر کرده است و لازمه آن آشنایی مدیران با مهارت ها و فناوری ارتباطی است. در دنیای امروز کسب کرسی های بین المللی ورزش به راهی برای حضور قدرتمند در عرصه های ارتباطی و انتقال پیام های فرهنگی و انسانی کشور بدل شده است. دعوت و میزبانی از مقامات عالی رتبه نهاد های مهم ورزش جهان، ارتباطات عاطفی با افراد موثر بین المللی از طریق وسایل ارتباط جمعی، ارسال یادبود به مناسبت های مختلف می تواند از جمله اقدامات بسیار موثر برای ایجاد زمینه های مناسب در تصاحب کرسی های معتبر معرفی گردد.

نتایج پژوهش بیانگر این است که دومین عامل موثر در کسب کرسی های بین المللی ورزشی، عامل حرفه ای و شغلی است که نتایج پژوهش با مطالعات گودرزی و شریعتی فیض آبادی (۱۳۹۴)، عیدی و همکاران (۱۳۹۰)، سجادی و سلیمانی (۱۳۹۳)، دوستی (۱۳۹۰)، حسینی (۱۳۸۸)، آشتیانی (۱۳۹۲)، ورویل (۲۰۰۶)، معظمی (۱۳۹۳)، پیغمبری (۱۳۹۳)، خندان نعمتی (۱۳۹۰)، جوهان آدریانز (۲۰۰۲)، اسدی و همکاران (۱۳۸۹)، آرنوت و همکاران (۲۰۰۳) و تمیر و همکاران (۲۰۱۵) مطابقت دارد. این عامل ۱۰ گویه را دربر گرفته است که از بین این گویه ها، دانش مرتبط با حوزه ورزش و زبان رایج بین الملل از بیشترین اهمیت برخوردارند. آشنایی با زبان های بین المللی به عنوان یکی از گویه های مهم با ضریب اهمیت ۰/۷

می باشد که لزوم توجه به ارتقای سطح دانش زبان های رایج بین المللی می تواند زمینه مناسبی برای کسب کرسی های معتبر فراهم سازد. داشتن آداب دیپلماسی و روابط عمومی مناسب نیز در برخورد با سایر افراد درکنار دانش فنی باعث می شود اکثر کرسی های تاثیرگذار را تصاحب کنیم. عامل مهم دیگری که می تواند ما را در کسب کرسی های معتبر کمک کند، وجود شرایط احراز کسب کرسی های بین المللی ورزشی توسط نمایندگان و موفقیت های مستمر تیم های ملی در رویداد های بین المللی است که متأسفانه اغلب با مسایل مقطعی، جریانی، حزبی و گروهی همراه بوده و کمتر نگاه حرفه ای به پست ها در حوزه ورزش وجود داشته است. همچنین با مدیریت هزینه و آشنایی با پروتکل های بین المللی، حضور دائم در جلسات مربوطه، شرکت در مسابقات، برگزاری اجلاس در داخل کشور، برگزاری مسابقات بین المللی مهم می توان این معضل فراگیر را در بین تصمیم گیران ورزشی مرتفع ساخت (گودرزی و فیض آبادی، ۱۳۹۴: ۱۲۴).

نتایج پژوهش مبین این است که سومین عامل موثر بر کسب کرسی های ورزشی، عامل اقتصادی است که این نتایج با مطالعات تمیر و همکاران (۲۰۱۵)، فیروزی و همکاران (۱۳۹۱)، اسدی و همکاران (۱۳۸۹)، احسانی (۱۳۹۲)، زارعیان (۱۳۹۳)، خندان نعمتی (۱۳۹۰) و دی بوسیچر و همکاران (۲۰۰۶) مطابقت دارد. در عامل اقتصادی که ۵ گویه قرار گرفتند، میزان تولید ناخالص ملی و توسعه اقتصادی و توان کشور در سرمایه گذاری برای کسب کرسی های بین المللی بیشترین سهم را در بین گویه ها دارند. ورزش در جهان امروز از مقوله فعالیت تفریحی و سرگرمی بالاتر رفته و از لحاظ اقتصادی مفهوم وسیعتری پیدا کرده است. اهمیت و تاثیرات فرایندی مانند جهانی شدن ورزش، دولت ها را مجبور کرده است از لحاظ مالی توجه ویژه ای به کسب کرسی ها داشته باشند.

توانایی مسئولان در تحت تاثیر قراردادن مخاطبان در زمان حضور در مجامع، پیش بینی و اختصاص اعتبارات ارزی مناسب برای هزینه در مجامع بین المللی، امضای قراردادهای همکاری با کمیته های بین المللی و سازمان های ورزش منطقه ای و سرمایه گذاری هدفمند برای کسب کرسی های ورزشی، توسعه فناوری و تکنولوژی در کشور می تواند از بارزترین اقداماتی تلقی گردد که ما را در پیشبرد اهداف برای تصاحب کرسی های بین المللی کمک کند. سرمایه گذاری در ورزش باعث توسعه عوامل انسانی و تقویت بنیه اقتصادی ورزش می گردد. درکنار این فعالیت ها ظرفیت های بالقوه اقتصادی در کشورمان (گردشگری، مناطق طبیعی) از اقتصادی ترین فعالیت ها در چرخه ملی کشورها به حساب می آید که می تواند از جهت اشتغال و ارزآوری مهم تلقی شود و دارای تاثیرات ارتباطی، فرهنگی و بین المللی باشد و میتوان از این گونه

فعالیت ها به منزله ابزاری راهبردی در توسعه اقتصادی استفاده کرد. بنابراین اتخاذ راهبردی مناسب توسط دولت، وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک بسیار ضروری به نظر می رسد.

یافته های پژوهش نشان داد چهارمین عامل برای کسب کرسی های بین المللی، عامل اجتماعی - فرهنگی است که این عامل ۵ گویه رادبر میگیرد. این نتایج با مطالعات معظمی (۱۳۹۳)، ورویل (۲۰۰۶)، جوهان آدریانز (۲۰۰۲)، پیغمبری (۱۳۹۳)، گودرزی و شریعتی فیض آبادی (۱۳۹۴)، آرنوت و همکاران (۲۰۰۳) و خندان نعمتی (۱۳۹۰) همسوست. فرهنگ و ارتباطات در عرصه سیاست خارجی، دو مفهوم مستقل ولی به شدت مرتبط با هم هستند. در کنار ابزارهای نظامی، اقتصادی و دیپلماتیک، فصلی نیز به ابزارهای فرهنگی و ارتباطاتی اختصاص داده می شود (قوام، ۱۳۷۰: ۱۹۴-۱۹۶). امروزه برای بیان چگونگی گسترش نفوذ یک کشور در میان مردم کشورهای دیگر دو رویکرد ارتباطات بین فرهنگی و بین المللی مورد توجه قرار گرفته است (باربر، ۱۳۷۲: ۵۰). اگرچه تبادلات فرهنگی و علمی در زمره مفاهیم مرتبط با رویکرد ارتباطات بین فرهنگی تلقی می شوند و هر دو رویکرد در خدمت پشتیبانی اهداف سیاست خارجی قرار دارند، ولی هریک دارای کارویژه های خاص خود هستند. بنابراین یکی از دیپلماسی های قابل بازشناسی، دیپلماسی مبتنی بر رویکرد ارتباطات بین المللی است که مبتنی بر ارائه تصویری از یک فرهنگ است و دارای فرآیندی سریع و آثاری گذراست (قوام، ۱۳۷۰: ۱۹۴-۱۹۶). معیارهایی مانند اعطای پست و عضویت های افتخاری به نمایندگان با ضریب اهمیت ۰/۷۷۳ و تسلط نماینده بر اطلاعات اجتماعی و فرهنگی کشورها علاوه بر دانش ورزشی با ضریب اهمیت ۰/۷۶۷، مشارکت زنان در مجامع بین المللی با ضریب اهمیت ۰/۷۵۲ به ترتیب از جمله مهمترین گویه های مرتبط به این عامل معرفی گردیدند. حذف محدودیت و خطوط قرمز برای حضور و مشارکت زنان برای عضویت در مجامع بین المللی ورزشی و از طرفی دیگر حذف نگاه حاکم مردسالارانه مجامع و نهاد های ورزشی یکی از راهکارهای ارتباطات بین المللی برای تصاحب کرسی های بین المللی ورزشی است. به نظرمی رسد در حوزه دیپلماسی ورزشی نسبت به این عوامل هیچ گونه توجهی انجام نگرفته است. از این رو، در انتخاب نمایندگان برای تصاحب کرسی های ورزشی باید دقت زیاد صورت بگیرد تا افراد اصلح انتخاب گردند. یکی از راه حل های مشکلات بین المللی، آشنایی نمایندگان با فرهنگ های ملی خود و کشورهای مختلف می باشد و توصیه می شود نمایندگانی که در عرصه بین المللی به عنوان اعضای ایرانی کرسی های بین المللی انجام وظیفه می کنند، کتب رفتار سازمانی و فرهنگی را مطالعه کنند تا به فنون مذاکره و فرهنگ های مختلف تسلط پیدا کنند.

یافته های پژوهش بیانگر این است که آخرین عامل کسب کرسی های بین المللی ورزشی عامل سیاسی است که نتایج با مطالعات استوارد (۲۰۱۲)، بوس (۲۰۱۱)، توفیقی (۱۳۹۰)، حسینی (۱۳۸۸)، آشتیانی (۱۳۹۲)، دوستی (۱۳۹۰)، احسانی (۱۳۹۲)، اسدی وهمکاران (۱۳۸۹)، کشاورز و همکاران (۱۳۹۰)، علیدوست قهفرخی و همکاران (۱۳۹۳)، کاترل و نلسون (۲۰۱۰)، تمیروهمکاران (۲۰۱۵)، فیروزی و همکاران (۱۳۹۱) و خندان نعمتی (۱۳۹۰) همخوانی دارد. این عامل ۱۱ گویه را دربردارد که از بین این گویه ها، ارائه یک تصویر مثبت از کشورمان در عرصه های بین المللی بیشترین بار عاملی را به خود اختصاص داده است. سیاست یکی از نهادهای عمده اجتماعی در جوامع بشری است و ورزش نیز یکی از حوزه های اجتماعی است که ارتباط جداناپذیری با سیاست دارد. ارتباط بین سیاست و ورزش بسیار پیچیده و تنگاتنگ است. عدم آگاهی متولیان ورزش نسبت به دیپلماسی ورزشی و عدم شناخت کافی نسبت به این مقوله مهم سبب می شود شناخت مسوولان به سیاسی بودن ورزش در عرصه جهانی و چگونگی بهره برداری از آن جهت نگه داشتن کرسی های بین المللی به حداقل برسد. امروزه اکثر کشورهای قدرتمند در حوزه ورزش به دنبال گسترش نفوذ دیدگاه خود با روش های قانونی هستند، اما کشور ما به دلیل ناآگاهی در این زمینه و کم کاری هایی که اغلب به دلیل عدم دانش کافی صورت گرفته، روزبه روز بیشتر به حاشیه و انزوا رانده شده است. کسب کرسی های بین المللی ورزشی یک موضوع مهم ملی است که نیازمند همکاری ارگان های مختلف ورزشی و وزارت امور خارجه است و نبود استراتژی واحد در داخل کشور و عدم درک مناسب سیاستمداران کشورمان از قدرت دیپلماتیک نمایندگان ورزشی باعث شده که این موضوع در دستگاه دیپلماتیک کشورمان مهجور بماند. عدم ارتباط مناسب بخش سیاسی با ورزش و نگاه حیاط خلوتی به ورزش از دیدگاه تصمیم گیران حوزه دیپلماتیک باعث شده که از فرصت های مناسب برای توسعه کرسی ها استفاده نشود. نداشتن ضمانت اجرایی مناسب در استراتژی کلان و نبود تلاش دیپلماتیک هم افزا در وزارت خارجه سبب شده ورزش نیز همانند سایر ابعاد دیپلماسی عمومی مغفول مانده و نتواند خود را به عنوان اهرم سیاسی برای رسیدن به اهداف عالی مطرح نماید. داشتن برنامه مناسب در تشکیلات سیاسی کشور و عدم تغییرات سریع روسای مطرح ورزش کشور باعث می شود برنامه منسجمی در زمینه کسب کرسی های بین المللی داشته باشیم و تصمیم سازان استراتژیک ورزش ترغیب شوند تا برنامه ای خاص برای دیپلماسی ورزش در وزارت امور خارجه داشته باشند و از ورزش به عنوان ابزاری برای توسعه دیپلماتیک استفاده کنند.

به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که شش عامل ارتباطی، مدیریتی، حرفه ای، اجتماعی فرهنگی، سیاسی و اقتصادی می تواند شرایط لازم را برای تصاحب کرسی های بین المللی فراهم آورد. امروزه باتوجه

به مشکلات مختلف اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در جامعه و نیز تضييع حقوق ورزشکاران در ميادين ورزشي، کسب کرسی های ورزشي در جهان مي تواند يکي ازگزينه های رفع اين مشکلات باشد. در نهايت پيشنهاد مي شود وزارت ورزش، کميته ملي المپيک و ديگر نهادهاي متولي ورزش با توجه به تاثيرگذاري عوامل فوق بر تصاحب کرسی های بين المللي ورزشي، در جهت حفظ و تقويت اين عوامل تلاش کنند و کسب کرسی های بين المللي ورزشي را در اولويت ها، برنامه ها و سياستگذاري های استراتژيک سازمان های ورزشي قرار دهند تا کشورمان بتواند در سطح بين المللي از نظر ديپلماسي عمومي و سياسي در سطح بسيارخوب و مهم قرار گيرد و از اين طريق، برای مديران و برنامه ريزان اين امکان فراهم شود تا برای توسعه ورزش و کسب کرسی های بين المللي سياست های مناسبی اتخاذ گردد.

منابع

- احسانی، محمد؛ امیری، مجتبی و قره خانی، حسن. (۱۳۹۲). "طراحی و تدوین نظام جامع ورزش حرفه ای کشور". فصلنامه مطالعات مدیریت ورزشی. سال دهم. شماره ۱۷، صص ۱۲۵-۱۳۶.
- اسدی، حسن؛ پورنقی، امین؛ اصفهانی، نوشین و زیتونلی، حمید. (۱۳۸۹). "مطالعه ابعاد مختلف امنیت در گردشگری ورزشی ایران". فصلنامه مطالعات گردشگری. شماره ۱۳، صص ۴۸-۶۳.
- آشتیانی، امیرواعظ. (۱۳۹۲). "عامل بازدارنده حفظ کرسی های بین المللی". روزنامه شرق. شماره ۱۷۰۸.
- اصغری ثانی، حسین؛ رنجکش، محمدجواد و محقر، احمد. (۱۳۹۲). "برندسازی در دیپلماسی نیچه ای قَطْر". فصلنامه مطالعات سیاسی. سال پنجم. شماره ۱۹، صص ۱۴۵-۱۷۸.
- باربر، جیمز و اسمیت، مایکل. (۱۳۷۲). ماهیت سیاستگذاری خارجی در دنیای وابستگی متقابل کشورها. حسین سیف زاده. تهران: نشر قومس
- بویه، چمران؛ احمدی پور، زهرا و جنیدی، رضا. (۱۳۹۱). "جنگ نمادین در حوزه ارزش ها: رقابت های ژئوپلیتیکی و مسابقات ورزشی بین المللی". نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی. سال ۱۲. شماره ۲۷، صص ۱۲۳-۱۴۰.
- پیغمبری، احسان. (۱۳۹۳). "طراحی مدل ارزیابی عملکرد مربیان تیم های ملی فدراسیون ووشو ج.ا.ایران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی. دانشگاه فردوسی مشهد.
- توفیقی، امید. (۱۳۹۰). "گروه ورزش خبرگزاری جام جم".
- التیامی نیا، رضا و عزیزآبادی، مهدی. (۱۳۹۴). "نقش تبعی و تسریع کننده ورزش در فراهم کردن شرایط صلح در بین دولت ها". فصلنامه تحقیقات سیاسی بین المللی دانشگاه آزاد شهرضا. شماره ۲۲، صص ۱۴۹-۱۷۹.
- حسینی، سید امیر. (۱۳۸۸). "ورزش و دیپلماسی عمومی". سایت خبر مجلس جمهوری اسلامی ایران.
- حسینی، سید امیر. (۱۳۹۳). "مقاله ورزش و دیپلماسی". خبرگزاری مجلس شورای اسلامی.

- خندان نعمتی، کارولین. (۱۳۹۰). "راهکارهای کسب کرسی های موثر در سازمان های بین المللی ورزشی از دیدگاه متخصصان و صاحب نظران". پایان نامه کارشناسی ارشد، گرایش مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، پردیس دانشگاه تهران.
- دوستی، مرتضی. (۱۳۹۰). "تبیین و تحلیل علل و پیامدهای ورود سیاسیون به ورزش ایران". رساله دکتری، دانشگاه تهران.
- رابرتسون، رونالد. (۱۳۸۰). "جهانی شدن: تئوری های اجتماعی و فرهنگ جهانی". کمال پولادی. تهران: نشر ثالث
- رضوانی نژاد، رحیم؛ عیدی، حسین؛ یوسفی، بهرام و سجادی، نصرالله. (۱۳۹۱). "بررسی اثر بخشی سازمانی فدراسیون های منتخب ورزشی ایران". فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. سال دوم (دهم پیاپی). شماره ۴ (بیستم پیاپی)، صص ۱۲۰-۱۳۴.
- زارعیان، حسین. (۱۳۹۳). "پیش بینی موفقیت کشور های شرکت کننده در بازی های المپیک با استفاده از روش هوشمند". رساله دوره دکتری تخصصی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- سجادی، سید احمد و سلیمانی، جهانگیر دامنه. (۱۳۹۳). "شناسایی و اولویت بندی شاخص های ارزیابی عملکرد فدراسیون های ورزشی ایران با استفاده از مدل AHP". مطالعات مدیریت ورزشی. شماره ۲۳، صص ۱۷۹-۱۹۲.
- سلیمی، حسین. (۱۳۷۸). "تاثیر فرهنگ بر روابط بین الملل (با تاکید بر اندیشه حقوق بشر)". پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس.
- شعبانی بهار، غلامرضا و مومنی پیری، سجاد. (۱۳۹۲). "ورزش و اقتصاد کشورها، کنفرانس ملی اقتصاد و ورزش". مرکز همایش های بین المللی صدا و سیما. تهران، صص ۶۳-۶۶.
- صباغیان، علی. (۱۳۹۴). "دیپلماسی ورزشی". فصلنامه مطالعات فرهنگ و ارتباطات. سال ۱۶. شماره ۳۱، صص ۱۳۱-۱۵۰.
- صدیقی، امیر. (۱۳۹۴). "رویکرد بررسی نقش دیپلماسی خارجی در ارتقای جایگاه ورزش". رادیو ورزش، برنامه ورزش و روابط بین الملل.

- علیدوست قهفرخی، ابراهیم؛ سجادی، نصرالله؛ محمودی، احمد و ساعتچیان، وحید. (۱۳۹۳). "بررسی اولویت و راهکارهای ورزش قهرمانی جودوی کشور". مدیریت ورزشی. دوره ۶. شماره ۲، صص ۲۳۱-۲۴۶.
- عیدی، حسین؛ یوسفی، بهرام؛ سجادی، نصرالله؛ ملک اخلاق، اسماعیل و رضوانی نژاد، رحیم. (۱۳۹۰). "طراحی مدل اثر بخشی سازمانی فدراسیون های ورزشی ایران بر اساس رویکرد ارزش های رقابتی". پژوهش نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. سال هفتم. شماره ۱۴، صص ۱۵-۳۰.
- فیروزی، منصور؛ رضوی، محمد حسین و فرزاد، فرزاد. (۱۳۹۱). "بررسی چالش ها و مشکلات رشته های مدال آور دو میدانی، قایقرانی و شنای ایران". پژوهشنامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. سال هشتم، شماره ۱۵، صص ۳۷-۶۶.
- قوام، عبدالعلی. (۱۳۷۰). اصول سیاست خارجی و بین الملل. تهران: نشر سمت
- کشاورز، لقمان؛ حمیدی، مهرزاد؛ گودرزی، محمود و سجادی، نصرالله. (۱۳۹۳). "تدوین نظام مدیریت عملکرد کمیته ملی المپیک با رویکرد کارت امتیازی متوازن". مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش. سال اول، شماره ۱، صص ۲۱-۳۰.
- کشاورز، لقمان؛ حمیدی، مهرزاد؛ گودرزی، محمود و سجادی، نصرالله. (۱۳۹۰). "تدوین منظرها و نقشه راهبردی کمیته ملی المپیک با کارت امتیازی متوازن". فصلنامه المپیک. سال نوزدهم. شماره ۱ (پیاپی ۵۳)، صص ۵-۲۷.
- گودرزی، محمود و شریعتی فیض آبادی، مهدی. (۱۳۹۴). "جایگاه دیپلماسی ورزش در روابط بین الملل جمهوری اسلامی ایران: رویکرد کیفی مبتنی بر تحلیل محتوا". فصلنامه پژوهشی دانش سیاسی. سال یازدهم. شماره ۲، پیاپی ۲۲. صص ۹۵-۱۲۷.
- مرادی، سالار؛ خالدیان، محمد و مصطفایی، فردین. (۱۳۹۳). "نقش ورزش در توسعه ارتباطات میان فرهنگی و اجتماعی". مدیریت ارتباطات در رسانه های ورزشی. سال اول. شماره ۴، صص ۵۵-۶۰.
- مشتاقیان، سهیل؛ اعتباریان، اکبر؛ نمازی زاده، مهدی و افخمی، مهرداد. (۱۳۹۲). "بررسی تجارب مدیران، کارشناسان و ورزشکاران در مورد دلایل ناکامی ایران در مسابقات المپیک ۲۰۰۸ پکن در حیطة منابع انسانی و مالی". مدیریت ورزشی. دوره ۵. شماره ۳، صص ۷۱-۹۷.

- معظمی گودرزی، ساعد. (۱۳۹۳). "نقش ورزش در سیاست خارجی قطراز هویت یابی تا بازیگری منطقه". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی. دانشکده حقوق و علوم سیاسی. واحد تهران مرکزی.

- Arnout Geeraert, Jens Alm and Michael Groll. (۲۰۰۳). "**Good governance in international sport organizations: an analysis of the ۳^o Olympic sport governing bodies**". Sport Development and Leisure Studies, German Sport University Cologne, Germany.
- Booth D. (۲۰۱۱). "**Olympic city bidding: An exegesis of power**". International Review for the Sociology of Sport, ۴۶: ۳۶۷-۸۶.
- Cottrell, M. P., & Nelson, T. (۲۰۱۰). "**Not just the games? Power, protest, and politics at the Olympics**". European Journal of International Relations, ۱۷(۴), pp ۷۲۹-۷۵۳.
- Danyel Reiche, Beirut, Lebanon. (۲۰۱۴). "**Investing in sporting success as a domestic and foreign policy tool: The case of Qatar**". International Journal of Sport Policy and Politics. pp ۲-۱۷.
- De Bosscher, V., de Knop, P., van Bottenburg, M. and Shibli, S. (۲۰۰۶). "**A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to international sporting Success**". European Sport Management Quarterly, Vol. ۶, pp. ۱۸۵-۲۱۵.
- Horne, J., Tomlinson, A., and Whannel, G. (۱۹۹۹). "**Understanding Sport: An Cultural Analysis of Sport**". London: E & FN Spon. Introduction to the Sociological and cultural analysis of sport. pp ۵۰-۵۵.
- Hovden, J. (۲۰۰۰). "**Heavyweight**" men and younger women? **The gendering of selection processes in Norwegian sport organizations**". NORA, Nordic Journal of Women's Studies, ۸(۱), ۱۷-۳۲.
- Johanna A. Adriaanse. (۲۰۱۲). "**Gender dynamics on boards of National Sport Organisations in Australia**". A thesis submitted to the University of Sydney in fulfilment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy.
- Mughal, Muhammad Aurang Zeb. (۲۰۱۲). "**The Play of Time in Sports**". Recreation and Society in Africa, Asia and Latin America ۵(۱): ۱-۴.
- Stoddart, f. (۲۰۱۲). "**National sport policy, sporting success and individual sport participation: an international comparison university of Alberta department of economics**". Sex Roles, ۵۶: ۴۹۵-۵۰۷.
- Tamir I, Yehiel (Hilik) L, Yair G. (۲۰۱۵). "**Sports: Faster, Higher, Stronger, and Public Relations**". Human Affairs Volume ۲۵, Issue ۱. Pages ۹۳-۱۰۹.
- Verweel, P. (۲۰۰۶). "**Sense making in sport organizations**". Making sense of diversity in organizing sport, Oxford: Meyer & Meyer. pp ۱۸-۲۸.

- Vicente J. (2004). "State Branding in the 21st century (Master of Arts in Law and Diplomacy Thesis). The Fletcher School.

Designing a Model for Acquisition International Seats in Sport by the Representatives of Iran

Loghman Keshavarz

Ph.D., Associate Professor, Sport Management, Payam-e-Noor University, Tehran, Iran

Abolfazl Farahani

Ph.D., Full Professor, Sport Management, Payam-e-Noor University, Tehran, Iran

Bahram Bahramipoor

Ph.D. Student in Sport Management, Payam-e- Noor University, Tehran, Iran

Received: 7 Jun. 2018

Accepted: 30 Jun. 2018

The study is to formulate and design a model for acquisition effective international seats in sports by the representatives of Iran. The method of study was mixed. The statistical population of this study includes the faculty members of universities, sport federation presidents, managers, athletes and sports seats representatives who have the necessary knowledge and experience in international sessions ($n=490$). In the qualitative phase, 20 individuals were selected purposefully and in quantitative phase, a sample of 220 people was chosen based on Morgan table. The instrument was a 60-item structured questionnaire to achieve the objectives of the study. The face and content validity of the questionnaire was approved by 20 sports management specialists and its structural validity was confirmed by confirmatory factor analysis. Its reliability was studied in a pilot study with 30 subjects and calculated as 0.83. For data analysis the descriptive statistic and inferential statistics methods including KMO, Bartlett exploratory factor analysis with orthogonal rotation and structural equation modeling by application of AMOS and SPSS22 software were used. The results showed that there are 6 factors as effective components contained within international sport seats were prioritized as follows: communicative (0.932), economical (0.903), social and cultural (0.901), administrative (0.830) and political (0.779) are available. The model was derived from appropriate fitness. The model captured a strong theoretical model for the design of effective international sports seats by the representatives of Iran.

Keywords: Representative, International Seats, Sport and Iran

